

Reich Károly rajza

Szent István Egyetem
Kosáry Domokos Könyvtár és Levéltár
2011. Karácsony
2100 Gödöllő, Péter Károly u. 1.
<http://www.szie.hu/Konyvtarak>
<http://lib.szie.hu>

S mmár hagyományosan Móra Ferenc egy kedves történetével kíván szép karácsonyt, a 2012. esztendő napjaira sok örömet, boldogságot, sikeres munkát, kellemes és hasznos olvasmányokat a Szent István Egyetem Kosáry Domokos Könyvtár és Levéltár munkatársai nevében:

Koósné Török Erzsébet

Móra Ferenc: Kincskereső kisködmön Hogyan tanultam meg olvasni?

részlet

...Akárhogy fűtöttük a búbost, a malomszoba ablaka egész télen át ki nem engedett. S az a befagyott ablak volt az én palatáblám, édesanyám ujjá rajta a palavesszőm. Lesz-e valaha a világon gyémántból faragott íróvessző, amely drágább lehetne a munkában megbarnult, jeges vizekben megvörösödött, éles szelektől reszelőre fűjt vézna ujjnál, mely sütés, főzés, mosás, mosogatás után fáradhatatlanul kopogott a jégvirágos üvegen? És lesz-e a világon valaha szépíró mester, aki utánozni tudná azokat az ide-oda csúszkáló, hol hanyatt vágódó, hol orra bukó, furcsa ákombákomokat, melyek korcsolyázó tündérek szeszélyes lába nyomához hasonlítottak?

Sokat sírtunk és sokat kacagtunk azon a télen. Voltak gonosz, makacs betűk, melyek nem akartak szót fogadni tanítómesteremnek se, és voltak kedvesek, derék, barátságos betűk, amiket az én ügyetlen ujjaim is egyszerre elő tudtak hívni. A g betűnek sohase fogom megbocsátani azokat a könnyeket, melyek a világ legdrágább szeméből hullottak miatta. S az o betűre mindig úgy fogok gondolni, mint áldásra nyitott szájra. Ezt kedveltem a legjobban, mert ez volt a legkönnyebb. Le tudtam írni a számmal is; csak rá kellett lehelnem egész közelről az ablakra. Egyszer ugyan odafagyott az orrom hegye, de édesapám megvigasztalt azzal, hogy marad abból elég, ha a fele lefagy is.

A világból pedig csak annyit láttam ezen a télen, amennyit a jégbe karcolt betűkön keresztül látni lehetett. Fagyott madarakat a hóban. A Báro cigány rózsaszedő gyerekeit. Néha egy-egy ijedt nyulat. Egyszer messziről az öreg Küsmödit is láttam egy nagy H betűnek a létrájában.

Azon az estén ezt a szót kapartam bele a jégvirágok mezejébe: KINCZ

Édesapám odaállt mögém a méccsel, hogy jobban lássa, mit dolgozom. A betűk árnyéka óriássá nyúlva vetődött ki a hóra, s úgy reszketett a mécs lobogásában, mint valami varázsrész.

– Te, az S-et megfordítva írtad! – kacagott édesapám – Így kell azt írni.

Azzal a körmével egy rendes S betűt hasított az ablak jégébe. De én ravaszul csóváltam a fejemet, hogy engem nem lehet bolonddá tenni. Tudom én, hogy az az igazi, amire szülém tanított.

S ha gyorsan írok, most is sokszor megesisik még velem, hogy megfordítva írom az S-et, mint ahogy falusi szabók cégtábláján látni. S amikor észreveszem a hibát, mindig teleszalad a szemem könnyel, s megcsókolom a szívemmel a ráncos kezét, mely e kigyóbetűt először mutatta meg nekem...

2007. Karácsonyi története — Móra Ferenc: A századik könyv

2008. Karácsonyi története — Móra Ferenc: Kellemes és hasznos tudományok

2009. Karácsonyi története — Móra Ferenc: A szánkó

2010. Karácsonyi története — Móra Ferenc: Mosolygó alma

